

ת"פ 25305/07/18 - מדינת ישראל נגד אבירם נויברג

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 25305-07-18 מדינת ישראל נ' נויברג

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אבירם נויברג

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרית כץ ועו"ד עדי סעדיה

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד דורון שטרן

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 29.10.18, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
- לפי כתב האישום, ביום 24.4.18, בשעות הבוקר, הגיע המתלונן לתחנת דלק ביבנה כדי לתדלק משאית. גם הנאשם הגיע לתחנת הדלק על מנת לתדלק את רכבו. לאחר שהנאשם לא אפשר למתלונן לתדלק את רכבו, המתלונן ניגש לנאשם ודרש ממנו לאפשר לו לתדלק. בתגובה, הנאשם יצא מרכבו ונגח במצחו של המתלונן. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נחבל המתלונן במצחו, ונגרמה לו נפיחות, שפשוף ודימום במצח.
2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקיר שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 29.1.19, ציין כי הנאשם בן 49, נשוי, אב לשני ילדים בגירים ומתגורר עם משפחתו ביבנה. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית ומתפקדת, אביו קצין ביטחון ואמו עבדה כמורה. הנאשם תיאר קשר מרוחק מהוריו על רקע מעורבותו בפלילים. בגיל 16 הנאשם חבר לחברה שולית, החל לצרוך

עמוד 1

סמים מסוג חשיש ולהסתבך בפלילים. בין השנים 1988 - 1998, ניתק הנאשם קשרים עם גורמים עבריינים, ניהל אורח חיים תקין, התחתן ועבד בעבודה מסודרת. אולם, בגיל 34, על רקע קשיים כלכליים, החל לחפש דרכים קלות להגדיל את רווחיו הכספיים והחל שוב להתרועע עם גורמים עבריינים ולבצע עבירות פליליות בגין הוטלו עליו מספר תקופות מאסר. עוד מסר שירות המבחן, כי בשנת 2013 הנאשם היה מעורב בתאונת דרכים ונחבל בגבו. בשל כאביו החל הנאשם לצרוך סמים מסוג קנבוס באישור רפואי. הנאשם מסר, כי בשנתיים האחרונות החל לעבוד כנהג ראשי של חברה בתחום המזון. ממכתב המלצה עולה, כי מדובר בעובד רציני ומקצועי.

שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם נוטל אחריות חלקית בלבד על התנהגותו האלימה והסביר כי בנסיבות המקרה הרגיש תחושת איום והגיב מתוך רצון להגן על עצמו. הנאשם חווה תחושת כעס וזלזול, הגיב כלפי המתלונן באלומות פיזית והוא מבין שהגיב באופן אלים ולא מותאם. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם אמנם מביע חרטה על מעשיו, אולם תופס את עצמו כקורבן. עוד העריך שירות המבחן, כי התנהגות הנאשם באירוע מהווה ביטוי לקשיי הנאשם להתנהל באופן מותאם ומאופק במצבי דחק. מכאן העריך שירות המבחן, כי הנאשם מאופיין בדפוסים אימפולסיביים המצריכים התערבות טיפולית. עם זאת, הנאשם שלל נזקקות טיפולית וטען, כי מדובר באירוע חריג ויוצא דופן בנוף חייו בשנים האחרונות. שירות המבחן התרשם מהשינוי שהצליח הנאשם לבצע בחייו, לרבות הימנעות מביצוע עבירות ועבודה במקום עבודה מסודר ויציב. בה בעת התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מגלה נוקשות חשיבתית, בעל עמדות הנותנות לגיטימציה לאלומות במצבים מסוימים ומשליך אחריות על המתלונן ללא גילוי אמפתיה כלפיו. להערכת שירות המבחן, ללא השתלבות הנאשם בהליך טיפולי קיים סיכון לביצוע עבירות חוזרות בתחום האלימות. לאור שלילת נזקקות טיפולית, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית והמליץ להטיל על הנאשם מאסר שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות ופיצוי למתלונן.

ראיות לעונש

4. גיא גואטה העיד מטעם הנאשם ומסר, כי הנאשם עובד אצלו כשנתיים וחצי בתפקיד של נהג ראשי. לדבריו, מדובר בעובד חרוץ, ממושמע ואחראי. עוד מסר, כי האירוע מושא כתב האישום הפתיע אותו, משום שמדובר בהתנהגות שאינה מאפיינת את הנאשם.

טענות הצדדים לעונש

5. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמותו הגופנית, בריאותו, כבודו, בטחונו האישי והאוטונומיה של הפרט. לטענתה, מידת הפגיעה בינונית - גבוהה.
6. עוד טענה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירה: הנאשם פעל באופן אלים בתחנת דלק על רקע של מה בכך ומנע מהמתלונן לתדלק את רכבו. הנאשם ירד מרכבו, נגח במצחו של המתלונן וגרם לו לחבלה בדמות נפחות, שפשוף ודימום במצח (עת/2).
7. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים.
8. לטענתה, בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו ונטילת אחריות על מעשיו; לחובתו של הנאשם עשרה רישומים פליליים, מתוכם שניים שהתיישנו. הרישומים הפליליים הם מהשנים 1987 - 2010

והם כוללים עבירות סמים, רכוש, ואלימות בגין הוטלו על הנאשם עונשי מאסר בפועל; מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם נטל אחריות חלקית למעשיו, מחזיק בעמדות קרבניות, בעל מודעות עצמית חלקית בלבד לקשייו לוויסות עצמי. הנאשם מחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה לאלימות במצבים מסוימים תוך השלכת אחריות על המתלונן וללא גילוי אמפתיה כלפיו. להערכת שירות המבחן, קיים סיכון בינוני למעורבות אלימה בעתיד ולכן סבר כי יש צורך בהתערבות טיפולית, אולם הנאשם שלל כל צורך טיפולי.

9. מכאן, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.
10. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי מדובר בעבירת אלימות מהרף הנמוך.
11. לטענתו, בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירה: המתלונן הוא שניגש אל הנאשם, שהיה בתוך רכבו ודרש ממנו להזיז את רכבו על מנת שיוכל לתדלק. רק לאחר מכן יצא הנאשם מרכבו כשהוא חש מאוים ונגח במצחו של המתלונן.
12. לטענתו, מתחם העונש ההולם את עבירה מושא כתב האישום, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים.
13. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם מבין כי הגיב בחוסר פרופורציה. הנאשם נוטל אחריות מלאה למעשיו ומביע חרטה. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה במשטרה וחסך זמן שיפוטי יקר; לחובת הנאשם הרשעות רבות בעבירות סמים, רכוש ואלימות, אולם מאז שחרורו ממאסר בשנת 2011, הנאשם שינה מדרכיו. הנאשם עובד בעבודה מסודרת, בעבודה לא קלה והוא בא במגע עם ספקים שונים ולקוחות. האירוע מושא כתב האישום הוא חריג להתנהלותו של הנאשם כיום; מאז האירוע לא נפתחו לחובתו של הנאשם תיקים חדשים; שירות המבחן המליץ על ענישה בדמות עבודות שירות; הנאשם אינו בשל להליך טיפולי.
14. מכאן, עתר בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי וביקש להימנע מהטלת מאסר בדרך של עבודות שירות כדי למנוע פגיעה בפרנסת המשפחה. לטענתו, אם יוטל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות, לא יוכל להמשיך לעבוד במקום עבודתו.
15. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא טעה בשיקול דעתו, חרג מהנורמה המקובלת ומצר על שאירע. הנאשם הביע רצון לחזור לשגרת חייו הנורמטיבית ולפרנס את משפחתו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

16. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.
17. כתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו, בטחונו ושלווה נפשו של אדם. הפגיעה בערכים המוגנים כתוצאה מביצוע העבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בנסיבות העניין, היא ברף בינוני. הנאשם הגיע לתחנת דלק לתדלק את רכבו ולא אפשר למתלונן לנסוע לאחור כדי לתדלק. לאחר שהמתלונן ניגש אל הנאשם ודרש ממנו להזיז את רכבו, יצא

הנאשם מרכבו ונגח במצחו של המתלונן. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נחבל המתלונן במצחו. המדובר במעשה תקיפה הגורמת חבלה הנובע מאירוע של מה בכך.

18. על מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ברף בינוני, ובנסיבות דומות ניתן ללמוד ממדיניות הפסיקה הרלוונטית (ראו, למשל: רע"פ 8781/16 **הלפרין נ' מדינת ישראל** (16.4.18); רע"פ 1402/15 **טלי נ' מדינת ישראל** (4.3.15); ע"פ (י-ם) 27637-07-16 **גלזר נ' מדינת ישראל** (8.9.16); עפ"ג (י-ם) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' אדלרסברג** (24.12.14); ע"פ (מרכז) 41309-08-11 **מעודד נ' מדינת ישראל** (18.12.11); ת"פ (ת"א) 41365-12-15 **מדינת ישראל נ' טשפולטוב** (20.11.18)).

19. לאור האמור, מתחם העונש ההולם את העבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בנסיבות המקרה, נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

20. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחד לו בהזדמנות הראשונה ונטילת אחריות על מעשיו; הנאשם נפצע בתאונת דרכים, נחבל בגבו ומקבל טיפול תרופתי בקנבוס באישור רפואי; הנאשם עובד למחייתו. מעסיקו של הנאשם העיד כי הנאשם עובד בעבודה לא קלה מול ספקים שונים ולקוחות רבים ומסר כי האירוע מושא כתב האישום אינו מאפיינו.

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי הכולל עבירות רכוש, סמים ואלימות בגין ריצה מספר מאסרים (עת/1). לצד זאת, הנאשם שינה אורחות חייו ומשנת 2011 ניתק קשרים עם החברה השולית, מנהל אורח חיים נורמטיבי ועובד בעבודה מסודרת ויציבה;

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם אמנם מביע חרטה על שאירע, אולם מציג עמדה קורבנית. להערכת שירות המבחן, התנהגותו האימפולסיבית של הנאשם ועמדותיו הנותנות לגיטימציה לאלימות במצבים מסוימים מלמדות על הצורך בהתערבות טיפולית. שירות המבחן העריך, כי קיים סיכון בינוני להישנות עבירות אלימות בעתיד. אולם הנאשם שלל נזקקות טיפולית וטוען כי מדובר באירוע חריג להתנהלותו. לאור האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית.

21. בהיעדר אפיק שיקומי ולאור עברו הפלילי של הנאשם, עונש הצופה פני עתיד אינו הולם את נסיבות העניין. יתר על כן, שלילת נזקקות טיפולית בתחום האלימות לאור המעשה מושא כתב האישום ועברו הפלילי של הנאשם מלמדת על המסוכנות שעודנה נשקפת ממנו.

22. מכאן, כי העונש ההולם בתוך המתחם מצוי מעט מתחת לאמצע מתחם העונש ההולם, והוא כולל מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויים. לא מצאתי לנכון לחייב את הנאשם בקנס הואיל ואין לעבירה היבטים כלכליים.

23. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 26.3.19, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.

סוף דבר

24. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר לתקופה של 3 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 12.5.19. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;
- ד. הנאשם ישלם למתלונן, עד תביעה 2, פיצויים בסכום של 3,000 ₪. הפיצויים ישולמו ב- 5 תשלומים שווים, הראשון לא יאוחר מיום 1.5.19 והיתרה ב-1 לכל חודש קנדרי שלאחר מכן.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ט, 15 אפריל 2019, במעמד הצדדים.